

ACTIVITATEA FIZICĂ ȘI SĂNĂTATEA ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

Rezumate - informații

Abstracts - informations

Nouă dintre cele 18 proiecte finanțate de Comisia Europeană (CE), în cadrul programului „acțiuni pregătitoare în domeniul sportului”, sunt dedicate activității fizice pentru sănătate (AFPS)

Restul proiectelor aprobate se ocupă de *promovarea educației și antrenamentului în sport (4)*, *promovarea valorilor europene fundamentale, prin încurajarea sportului pentru persoanele cu dizabilități (2)* și *promovarea egalității sexelor în sport (3)*. Selecția s-a făcut din 207 proiecte propuse, care în total au solicitat o finanțare de cca 44 milioane euro, în timp ce suma alocată a fost de doar 4 milioane.

Titlurile, obiectivele, coordonatorii, colaboratorii și bugetele proiectelor selecționate (proiecte ce urmează a fi derulate între sfârșitul lui martie 2010 și sfârșitul lui martie 2011), pot fi cunoscute, de către cei interesați, intrând pe http://ec.europa.eu/sport/preparatory_actions/doc866_en.htm. Aceia care o vor face însă, vor fi cu siguranță încercați, ca și noi, de gustul amar resimțit și cu alte ocazii, generat de constatarea că nici pe acest plan, România nu se dovedește în stare de a beneficia într-o măsură mai mare, de banii europeni.

Astfel, deși este îmbucurător să vedem că instituții și organizații românești încep să fie implicate în programe europene, nu putem trece cu vederea faptul că nimeni din România nu coordonează vreun proiect aprobat și nimeni nu participă la vreunul dintre cele 9 proiecte dedicate AFPS. Lucru deloc neimportant, de vreme ce jumătate dintre proiectele finanțate de CE vizează tocmai AFPS, ceea ce este de înțeles, întrucât se scotează că ele, pot avea un impact semnificativ și durabil asupra unor pătri largi ale populațiilor țărilor membre.

Or, chiar dacă proiectul *Youth Unified Sports Special Olympics*, coordonat de Fundația Europa-Eurasia Special Olympics, beneficiază de o finanțare foarte consistentă din partea CE (447 000 euro), ținând cont de faptul că, alături de Special Olympics România, de banii respectivi vor trebui să beneficieze organizații Special Olympics din încă 10 țări europene, dintre care unele (Polonia, Italia, Spania și Germania) cu o populație mai mare decât a noastră, rezultă că programul în cauză se va răsfrânge asupra unui număr mic de români. Pe de altă parte, și celelalte două proiecte în care avem reprezentanți (*FIFPro online Academy*, coordonator Fédération Internationale des Footballeurs Professionnels și *Preparatory Actions for Establishing a Network of International Training and Education Centers for Winter Sports*, coordonator Rovaniemi University of Applied Sciences, Finlanda), se adresează de asemenea unor segmente foarte reduse de populație, motiv pentru care și finanțarea se plasează la cele mai mici nivele, dintre toate proiectele aprobate: 189 675, respectiv 155 786 euro.

A 6-a ediție a Zilelor prevenției în sănătate (Prevention Days 2010), Paris, 8 - 9 aprilie, 2010

Prevenția în sănătate și promovarea sănătății nu mai pot fi concepute azi fără recunoașterea rolului esențial pe care-l are activitatea fizică în atingerea obiectivelor lor specifice. Este ceea ce răzbate și din programul de anul acesta al deja tradiționalelor *Zile ale prevenției*, organizate de Institutul Francez de Prevenire și Educație pentru Sănătate; program ce poate fi lecturat de către cei interesați, pe site-ul <http://journées-prevention.inpes.fr/en/index.php>.

Astfel, dintre secțiunile primei zile atrage atenția cea intitulată *Clubul sportiv, un teren de acțiune pentru prevenție și promovarea sănătății*, căreia îi sunt alocate peste 6 ore. Timp suficient pentru ca valoroșii specialiști invitați, atât din Franța cât și din alte țări, să dezbată întreaga problematică a celor trei teme nominalizate: a) *Prevenția și promovarea sănătății, privite din perspectiva practicanților - cu accent pe copii și adolescenți*; b) ... *din perspectiva antrenorilor și instructorilor, plătiți sau voluntari*; c) *Etica sportivă, educația pentru sănătate și promovarea sănătății*.

O altă secțiune, în care activitatea fizică-factor de promovare a sănătății va ocupa, un loc important în prezentări și dezbateri, este cea intitulată *Școlile în care se promovează sănătatea; strategii de dezvoltare*, programată în ziua a doua. Este secțiunea care reunește atât personalități ale binecunoscutei rețele „Schools for Health in Europe”, cât și specialiști și directori de școli din Franța, Elveția, Țara Galilor, Belgia, Polonia, Scoția.

Raportul *Data and information on women's health in the European Union* (Date și informații privind sănătatea femeilor din Uniunea Europeană) este o nouă dovadă că femeile din Europa fac prea puțină mișcare. Sub egida Directoratului General pentru Sănătate și Consumatori, o echipă de specialiști de la Facultatea de Medicină din Dresda, a dat publicității, la sfârșitul anului 2009, acest raport ce se întinde pe 90 de pagini și care poate fi citit pe site-ul: http://ec.europa.eu/health/population_groups/docs/women_report_en.pdf, lui urmând a-i succede, în cursul anului 2010, unul similar, pentru populația de gen masculin.

Deși fiecare pagină conține date importante, considerăm că pentru cititorii noștri de cel mai mare interes sunt cele de la paginile 57 (Overweight, Obesity and Eating Disorders), 58 (Physical activity), 71 (Health Promotion of Physical Activity among Working Women) și 76 (Lifestyle). Din acestea spicuiem câteva lucruri relevante: ● prevalența supragreutății și obezității la adultele din România era de cca 38% în 2000 – nu există date mai recente; ● Eurobarometrul din 2003 (în care țara noastră nu a fost inclusă) găsește că cel mult 31-40% dintre femei prestau activitate fizică

suficientă (Grecia, Danemarca, Germania și Olanda), în timp ce în Franța, Suedia și Spania, procentele erau mult mai mici: (17-19%); ● doar între 11,8 și 34,7% din timpul alocat de femei mișcării, era regenerat activităților „de timp liber” (care sunt, în mod clar, cele mai eficiente, în planul sănătății), restul constând în activități fizice efectuate „pe lângă casă”; ● nu există date concrete privind aderența femeilor din UE la activitățile fizice oferite de programele de promovare a sănătății la locul de muncă și, nici despre

eficiența respectivelor programe. Aceasta arată nu doar un insuficient interes al patronatului din UE pentru acest tip de programe, care în USA s-au dovedit deosebit de eficiente, ci și incapacitatea specialiștilor europeni în activitatea fizică promovare de sănătate de a-i convinge pe angajatori să implementeze astfel de programe.

Gheorghe Dumitru